టాక్సీ స్టాండ్!

ఎస్. ఎస్. శాస్త్రి

"రాజా! నేను వెళుతున్నాను!" అని ఇన్స్పెక్టర్ వినోద్ చూస్తున్న ఫైలుమూసేసి, లేచినిలబడ్డాడు.

అదే సమయంలో టేబిలుమీది టెలిఫోన్ గణ...గణ మంది. వెళ్లబోతున్న ఇన్స్పెక్టరు వెనక్కి తిరిగి విసుగ్గా చూసాడు దానివేపు.

సార్జంటు రాజు నవ్వుతూ చూసాడు ఇన్స్పెక్టర్ వినోద్ వేపు. "బాడ్ లక్ సార్" అన్నాడు.

"అసలు ఫోన్ 'ఆ' విషయాలకి సంబంధించిందేనని ఎలా చెప్పగలం? ఎవరో చూడు?" అన్నాడు వినోద్.

సార్జంటు రాజు మౌనంగా రిసీవరందుకుని "హలో..." అన్నాడు. వినోద్ అతని ముఖంలో భావాలు చూస్తున్నాడు.

రాజు అవతల మనిషి చెప్పింది విని "లైన్లో వుండండి" అని వినోద్ వేపుచూసి, "నిజంగా బాడ్ లక్కే సార్! ఎవడో మహాదేవన్ట. సైకిలుమీద యింటికిపోతూ, ఓ

సందులో రోడ్డుపై ఓ శవం చూసాడట. మనకు తెలియ పర్చటం తన ధర్మమని, ఓ పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ లోంచి టెలిఫోన్ చేస్తున్నాడట..." అన్నాడు.

"అలాగా తక్షణం వస్తున్నామని, అతన్నక్కడే వుండమని చెప్పు! అలాగే మన పోలీస్ డాక్టర్‌కి, మిగతా బలగానికి ఫోన్ చెయ్యి!" అన్నాడు ఇన్స్‌పెక్టర్ వినోద్ సిగరెట్ తీసి వెలిగిస్తూ.

సార్జంట్ రాజు అలాగే ఫోన్‌లో చెప్పి, అంబులెన్స్‌కి ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్‌పర్ట్‌కి, ఫోటోగ్రాఫర్‌కి ఫోన్ చేసి లేచాడు.

వినోద్, సార్జంట్ రాజు, మరో నలుగురు కానిస్టే బుల్సుతో జీప్‌లో బయలుదేరాడు.

వినోద్ టైం చూసుకున్నాడు.

సరిగ్గా పన్నెండుంపావు! అర్ధరాత్రిదాటి పావుగంట అయిందన్నమాట, అనుకున్నాడు.

ఇన్స్‌పెక్టర్ వినోద్ సిగరెట్ కింద పడేస్తుండగా జీపు ఓ సందులోకి తిరిగింది. ఆ వీధి పోలీసుస్టేషన్‌కు దగ్గరలోనేవుంది.

అప్పుడే వీధి మొదట్లోవున్న ఓ కిళ్ళీకొట్టును చూసా డిన్స్‌పెక్టర్. కిళ్లీకొట్టు మూయబడివుంది.

ఇరుకుగావున్న ఆ సందులో జీప్ కొద్దిదూరం వెళ్ళి టక్కున ఆగింది. కిందికి దిగుతూ హెడ్‌లైట్స్ వెలుగులో చూసాడిన్స్‌పెక్టర్.

రోడ్డుకు ఓపక్క నేలమీద బోరుగిల పడుంది శవం. పక్కనే నెత్తురు మడుగుకట్టి వుంది. కంఠంలో కత్తి కన్పిస్తోంది.

అక్కడే ఓపక్క నిలబెట్టబడిన సైకిల్ నానుకున్న

ఓ మనిషి కనిపించేరు. అతనే తమకు ఫోన్ చేసిన మహాదేవన్ అని అనుకున్నాడు వినోద్.

"మీరేనా మహాదేవన్!" అన్నాడు వినోద్.

అతను అవునని తలూపి, "ఇన్స్పెక్టర్ నన్ను వేగిరం పంపించేయండి. ఇంటిదగ్గర ఒంట్లో బాగోలేని మా అమ్మ ఒక్కతేవుంది..." అన్నాడు.

"మీ యిల్లెక్కడ?"

"మా యిల్లు యీపక్క సందే..."

"మీరేం చేస్తున్నారు? ఎక్కడ్నుంచివస్తూ శవాన్ని చూసారు?"

"సుబ్రహ్మణ్యవిలాస్ నాదే! హోటలు కట్టేసరికి రాత్రి పదకొండు దాటుతుంటుంది రోజూ. ఎప్పటిలాగే సైకిలుమీదవస్తూ లైటువెలుగులో ఈ ఘోరంచూసాను." అన్నాడు మహాదేవన్.

"ఫోను యెక్కడ్నుంచి చేసారు?" అడిగాడు వినోద్.

"ఇక్కడ్నుంచి మెన్ రోడ్డులో కొంచెందూరం వెళ్తే పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ వుందిగదా!...అక్కడకు సైకిలుమీద వెళ్లాను. మీరుండమన్నారని యిక్కడ వున్నాను...సార్! నన్ను పంపేయండి. వేగిరం మా అమ్మ..." అన్నాడు మహాదేవన్.

"సరే! మీ యింటి అడ్రస్ యిచ్చి వెళ్ళండి...రేపు పోలీస్ స్టేషన్‌కి రావటం మరవద్దు! స్టేట్‌మెంటివ్వాల్సి వుంటుంది," అన్నాడు వినోద్.

మహాదేవన్ తలూపి, అడ్రసిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

అదే సమయంలో అంబులెన్స్ వచ్చింది. దాంతో ఆ ప్రదేశం బాగా వెలుగుతో నిండింది. అయినా వీధిలోకి

జనం ఎవరూ రాలేదు.

"ఇంత తతంగం జరుగుతున్నా యెవ్వరు లేవరేం? ఈ వీధిలోని వాళ్ళందరు మొద్దునిద్ర గాళ్ళల్లా వున్నారు," అన్నాడు రాజు.

వినోద్ నవ్వి, "ఆ విషయం హంతకుడికి బాగా తెలిసి వుండాలి! అందుకే యిక్కడికి రానిచ్చి అతడ్ని హత్య చేశాడు..." అని శవం దగ్గర మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాడు. సార్జంటు రాజుకూడా ముందుకు వంగేడు.

సార్జంటు రాజుపై ఇన్స్పెక్టర్ వినోద్‌కి బాగా అభిమానముంది. అతన్నో సార్జంటులాకాక, తన అసిస్టెంటులా చూస్తాడు.

వినోద్ పరీక్షగా చూస్తున్నాడు.

హతుడి కుడి అరచేయి బోర్లించి వట్టుంది. వినోద్ ఆలోచిస్తూ చేయి ఎత్తేడు. అక్కడ నేలమీద అష్టవంకర్లుగా ఏవో అక్షరాలు నెత్తుటితో వ్రాయబడి కనిపించాయి. వినోద్ మరింత ముందుకు వంగాడు.

"మూడు 'ఆర్'లు! ట్రిబుల్ ఆర్!" అన్నాడు రాజు ఆశ్చర్యంగా. వినోద్ చూపుడువేలు చూసాడు. వేలి చివర రక్తంతో యెర్రగావుంది.

"హతుడే వ్రాసాడు" అన్నాడు రాజు తన నోట్‌బుక్‌లో వ్రాస్తూ. వినోద్ పెదిమ విరిచి, "చెప్పలేము. హంతకుడే శవం వేలిని ముంచి రాయించుండొచ్చు, మూడు 'ఆర్'లుతో పేరున్న హతుడి బంధువుమీదకు నేరం పోవటానికి వీలుంటుందని..." అన్నాడు.

వినోద్ హతుడి పాంటుజేబు తడిమాడు. పర్సుందని అర్థమయింది. రుమాలుతో దాన్నితీసి, మళ్ళీ చెయ్యిపెట్టి ఓ కాగితంముక్క తీశాడు. అది సినిమా టికెట్ ముక్క.

"హతుడు సినిమానుంచి వస్తూ హత్యగావింప బడ్డా డన్న మాట" అన్నాడు.

"అయుంటుంది. ఈ జేబులో మరేం లేవు. ఆ జేబులో వెతికితే శవం కదులుతుంది. ముందు ఫోటోగ్రాఫర్‌ని ఫోటోలు తియ్యమని చెప్పు. ఆ పర్సు ఫింగర్ ప్రింటు ఎక్స్‌పర్ట్‌కియ్యి. డాక్టర్ని రమ్మను..." అని లేచాడిన స్పెక్టర్ వినోద్.

వెంటనే ఫోటోగ్రాఫర్ ముందుకొచ్చాడు ఫ్లాష్ కెమెరా పట్టుకుని!

2

ఇన్‌స్పెక్టర్ వినోద్ చెప్పమన్నట్టుగా సార్జంటు రాజు వేపు చూసేడు.

రాజు గొంతు సవరించుకున్నాడు.

"హతుడి వివరాలు తెలుసుకున్నాను. హతుడి పేరు రామారావు. ఈ నగరానికి మైలుదూరంలో ప్రభుత్వం కొత్తగా స్థాపించిన ఫ్యాక్టరీలో ఆఫీస్ క్లర్కుగా వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. భార్య పేరు లక్ష్మి. ఇద్దరు కొడుకులు చిన్నవాళ్ళే! రామారావుకీవూర్లో దగ్గిర బంధువులెవరూ లేరట..." అన్నాడు.

వినోద్ తలూపి "గుడ్, అయితే మనం ఒకసారి హతుడి యింటికి వెళ్ళొద్దాం పద" అని హేటందుకుని లేచాడు.

ఇద్దరు కూర్చున్నాక జీపు కదిలింది.

"రాజూ! రామారావు సినిమాకి వెళ్ళినట్లు నిర్ధారణ అయ్యిందా?" అన్నాడు. సార్జంటు రాజు పెదిమవిరిచి "ఏదీ! రామారావు ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తున్నాడని అతని పర్సులో ఓ కాగితం వలన తెలిసింది. అక్కడకు వెళ్ళి

అతనింటి అడ్రసు తెల్సుకొని యింటికెళ్ళి ఈ దుఃఖవార్త చెప్పేసరికి పాపం ఆ లక్ష్మి హుతాశురాలయి మూర్ఛ పోయింది. జనం గుమిగూడారు. ఇక లాభంలేదని వచ్చేసాను. అందుకే పూర్తి వివరాలు తెలీలేదు. ఇప్పుడు వెళ్తున్నాంగా..." అని "కానిసార్...ఓ విషయం" అన్నాడు రాజు.

"ఏమిటి?" అడిగాడు వినోద్.

"నేను రామారావు హత్య చెయ్యబడ్డాడని తెల్పగానే ఆ ఫ్యాక్టరీ మేనేజర్ జగత్ సింగ్ ... అతనో రిటైర్డ్ మిలట్రీ ఆఫీసర్ ... చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు. చాలా గాభరాపడ్డాడుకూడా. ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూండిపోయాడు. హత్య వివరాలన్నీ తెల్సుకున్నాడు" అన్నాడు.

వినోద్ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూండిపోయాడు.

"సార్ మరో విషయం" అన్నాడు రాజు.

"చెప్పు."

"రామారావు సినిమాకు వెళ్ళాడనుకుందాం. అతను యింటికి వెళ్ళడానికయితే...అతను హత్య చేయబడిన సందులోకి రానవసరంలేదు. ఎందుకంటే, అతనిల్లు సినిమాహాలుకు వెనుకనున్న వీధిలోనేవుంది. కాబట్టి అతను మరెక్కడికో వెళ్ళటానికో ఆ సందులోపడి వస్తున్నాడు" అన్నాడు రాజు.

"అతను ఫస్ట్‌షో సినిమాకు వెళ్ళి యింకెటో వెళ్ళడానికి ఈ సందులోంచి వస్తున్నాడన్న మాట. కాని మరో విషయం గమనార్హం. ఆ టికెట్టుముక్క లోయర్ క్లాస్‌ది. రామారావులాంటి వాళ్ళు ఆ 'క్లాస్'కి వెళతారంటే అసందర్భంగా వుంది. కాబట్టి అతడు అలా వెళ్ల

టానికి యేదో కారణం వుండి వుండాలి," అన్నాడు వినోద్.

"అవును..." అన్నాడు రాజు తలూపుతూ.

"అంతేకాదు రాజూ! జాగ్రత్తగా ఆలోచిస్తుంటే రామారావు హత్య సామాన్యమైన దానిగా తీసివేయ కూడదనిపిస్తోంది!" అన్నాడు వినోద్.

"ఎందుకంటారు?" అన్నాడు రాజు.

"అతను పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీ సామాన్యమైనదిగాదు. మన ప్రభుత్వం దాన్నిమధ్యనే కొత్తగా నెలకొల్పింది. ఆ ఫాక్టరీలో సైనికుల కవసరమైన గన్స్, పిస్టల్సు మొదలయిన మారణాయుధాలలోని కొన్నిటి పార్ట్సు తయారవుతాయి. కాబట్టి ఆ ఫాక్టరీలో సెక్యూరిటీ చాలా స్ట్రిక్ట్‌గా వుంటుంది..."

రాజు కతని వుద్దేశ్య మర్థమయిందికానీ ఏకీభవించ లేక పోయాడు. అలాంటి ఫాక్టరీలు దేశంలో చాలావున్నాయి.

"వచ్చేసాం...సార్" అన్నాడు జీపు కాలనీలోకి తిప్పుతూ. ఆ కాలనీ ప్రత్యేకంగా ఫాక్టరీ వర్కర్స్‌కి నిర్మించబడింది. రాజు ఓ యింటిముందు జీపు ఆపాడు.

"ఇదే రామారావు యిల్లు!" అన్నాడు రాజు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ వినోద్ తలూపి, ఆ యింటి వేపు పరీక్షగా చూస్తూ, జీపునుంచి కిందకు దిగాడు.

3

"టక్...టక్..." రాజు తలుపుతట్టేడు.

మరుక్షణం తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. ఓ ముసలాయన యిద్దరినీ ఎగాదిగాచూసి "రండి..." అన్నాడు.

వినోద్, రాజు యిద్దరూ లోనికి నడిచి, ముసలాయన చూపిన కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు.

"మీ రేమవుతారు లక్ష్మిగారికి?" అడిగాడు రాజు ముసలాయన్ని చూస్తూ.

"బాబాయినవుతాను..."అన్నాడాయన నిట్టూరుస్తూ.

రాజు ఆశ్చర్యంగాచూచి, "బాబాయా? లక్ష్మిగారు నాతో తనకెవరూ లేరు అన్నారే" అన్నాడు.

ఆ ముసలాయన విషాదంగా నవ్వి "అందులో వింత లేదు. లక్ష్మినాన్న అంటే మా అన్న చనిపోతూ దీన్ని నా చేతుల్లో వుంచాడు. నేనేలాగూ ఒంటరినే గాబట్టి లక్ష్మిని గారాబంగా చూసేవాణ్ని. లక్ష్మి రామారావును ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంది. నేను ముందు ససేమిరా వీల్లే దన్నాను. అందుకే ఆమెకి నాపై బాగా కోపం. నాకు ఎన్నడూ లక్ష్మిఅంటే ప్రేమే. రామారావు ఒంటరి. అతనెవరో అతనికే తెలీదు! అందుకే ఆనాడు వద్దన్నాను. పోనీలెండి యిదంతా యెప్పటి మాట..." అన్నాడు.

"అలాగా ... మీ పేరేమిటి? మీ రెక్కడుంటు న్నారు? ఏం చేస్తూంటారు?" అడిగాడు యిన్స్పెక్టర్ వినోద్.

ఇంతలో లోపలి గదినుంచి రామారావుభార్య లక్ష్మి వచ్చింది. వెనకే ఆమె చీరకొంగు పట్టుకొని భయంగా చూస్తూ యిద్దరు పిల్లలు వచ్చేరు. ఆమెముఖంలో దైన్యం పేరుకుపోయింది. ఇన్స్పెక్టర్ని చూడగానే ఆమెకళ్లలో నీరు వుబికింది.

వినోద్ బాధగా ఆమెనోసారి చూసి, ముసలాయన వేపు చూశాడు తన ప్రశ్నలకు సమాధానమివ్వమన్నట్లు.

ముసలాయన ఓసారి దగ్గి "నాపేరు రామానుజరావు. ఈ నగరానికి పదిమైళ్ళ దూరానవున్న కొత్తపురంలో వుంటున్నాను. సేద్యం చేస్తుంటాను. పనిమీద ఎప్పుడూ

యిక్కడికి వస్తుంటాను...అలాగే నిన్న సాయంత్రం వచ్చేనీవూరు. కాని పని బాగా వుంటంతో యింటికి రాలేకపోయానప్పుడే. ఈరోజు వుదయం వచ్చేసరికి... యీ విషయం తెల్సింది'' అన్నాడాయన.

''మీ పూర్తి పేరేమిటి?'' రాజు అడిగేడు.

''రామవరపు రామానుజరావు!'' ఆయన అన్నాడు.

ఉలిక్కిపడి యిన్స్పెక్టర్ వినోద్ వేపు చూశాడు రాజు. కాని వినోద్ అతనివైపు చూడలేదు.

''మీరీ వూరికి ఏ పనిమీదవస్తుంటారో చెప్పగలరా'' అడిగాడు వినోద్.

''ఏమీలేదు ... నేను వ్యవసాయంగదా చేస్తూంట. విత్తనాలు ... మొదలయిన వాటికోసం వస్తుంటాను. 'నేషనల్ అగ్రికల్చర్ సీడ్సు అండ్ ఇంప్లిమెంట్స్ సప్లయి స్టోర్స్'కి వెళుతుంటాను వివరాలకి. నిన్న ఆ పని మీదేవచ్చి ఆ కంపెనీకి వెళ్ళాను...''

''నిన్న అక్కడ ఎన్నిగంటలవరకు వున్నారో చెప్ప గలరా?'' అడిగాడు రాజు.

రామానుజరావు అదోలా రాజునుచూసి ''విత్తనాలు మొదలయిన వాటిగూర్చి నేనీవూరు వచ్చినపుడు నాతోటి వ్యవసాయదారులు తమపనిగూడా నాకే ఒప్పచెపుతారు. నిన్న ఆ కంపెనీలో పదిన్నరవరకు మానేజరుతో ఈ విష యాలపై మాట్లాడుతూనే వున్నాను. ఆయనతో నాకు బాగా పరిచయముంది...అందుకే రాత్రి చాలా టైమ్ అయిందనీ, యిప్పుడు యెక్కడికి వెళ్తారని తనయింటికి రమ్మన్నాడు. నాకు రాత్రివచ్చి లక్ష్మిని, రామారావును డిస్టర్బ చేయటం యిష్టం లేకపోయింది...'' అని విపు లంగా చెప్పాడు ఆయన.

రాజు నిరుత్సాహంగా వినోద్ వేపు చూశాడువివరాలు

వినోద్ నవ్వి "థాంక్స్! ఓపికగా అన్ని.

చెప్పారు." అని లక్ష్మి వేపు చూసి "చూడండి లక్ష్మిగారు మీకు జరిగిన అన్యాయం చాలా ఘోరమయినది. యీ ఘోరానికి కారకుడైన హంతకుడిని వురికంబం ఎక్కించితే కొంత తృప్తి అయినా మిగులుతుంది. కాబట్టి దయచేసి నా ప్రశ్నలకి సమాధానాలు తెలిపి అందుకు సహకరించండి" అన్నాడు.

లక్ష్మి మౌనంగా తలూపింది.

"రామారావు గారెలాంటి వారు?"

"ఆయన చాలా మంచివారని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. అందుకే అతన్ని ప్రేమించి వివాహం చేసుకున్నాను. నన్ను పిల్లల్ని ప్రాణంగా చూసుకునేవారు!"

"మీకు పెళ్ళయి యెంతకాలమయింది?"

"పదేళ్ళు దాటింది..."

కొద్దిగా ఆశ్చర్యపడ్డాడు రాజు. లక్ష్మి అంత వయసు వున్నదానిలా కనుపించదు.

"అప్పుడు రామారావు గారెక్కడ పనిచేస్తుండే వారు?"

"ఏదో చిన్న వుద్యోగం...గుమస్తాగా."

మరి మీయిద్దరికి పరిచయమెలా అయింది అని అడుగు దామనుకుని మానేశాడు వినోద్.

"తనగురించి ఏం చెప్పాడతను?"

"అంటే..."

"తన కుటుంబం గురించీ..." అన్నాడు వినోద్.

"అప్పటికే ఆయనకెవ్వరూ లేరు. అసలు పదేళ్ల వయసులోనే ఆయన అనాథగా వుండేవారు..."

"ఈమధ్య కాలంలో ఆయనకెవరితో నయినా దెబ్బలాటలయ్యాయా? ఈమధ్య కాలంలో కాకపోయినా ఆయన జీవితంలో తనకు తెలియకనే యెవరికయినా అపకారం చేయటం జరిగిందా?"

"ఊ...హు...అలాటి ప్రస్తావన మామధ్య ఎన్నడూ రాలేదు. ఒకవేళ అలా అయుంటే ఆయన నాతో చెప్పేవారు. ఆయనకు చిన్న శత్రువుగూడా ఏర్పడడని నా అభిప్రాయం!" అన్నది.

"జాగ్రత్తగా ఆలోచించండి! ఈమధ్య పదిరోజులలో రామారావుగారు ఎలావుండేవారు? అంటే ఆయన ప్రవర్తన ఎలా వుండేది? ఏదయినా ఆలోచిస్తూండేవారా?" అడిగేడు.

"అవునండీ! మీరూహించింది నిజమే! సుమారువారం క్రిందట కాబోలు...మా రవి కనుపించలేదు. ఆయనతో చెప్పే వెతకటానికి బయటకు వెళ్లారు. కొంత సమయం గడిచాక రవే ముందువచ్చేడు. ఎక్కడికెళ్లావని అడిగాను. పార్కులో ఒకాయన చాక్లెటిచ్చేడనీ, అవి తినగానే తనకు నిద్రవచ్చేసిందని, కళ్లువిప్పిచూస్తే ఆయన మాయమైపోయాడని...మంత్రాలు తెల్సునని...అంటూ ఏదో అన్నాడు. మరికొంత సేపటికి ఆయనావచ్చి రవిని నాలాగే అడిగారు...తర్వాతనుంచే ఆయన ఒకోసారి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూండేవారు..." అన్నది లక్ష్మి.

చిక్కు విడిపోయింది అన్నట్టు చూసాడు రాజు, వినోద్ వేపు. కాని అతను తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

"...తర్వాత ఆయనవద్ద డబ్బు ఎక్కువగా వుండడం మీరు గమనించారా?..." అడిగాడు రాజు.

"ఊహు...లేదే...ఎప్పటిలాగే వుండేది. మామూలు

గానే ఖర్చుపెట్టేవారు'' అన్న లక్ష్మి సమాధానంతో రాజు నీరుకారిపోయాడు. అంతలోనే ఉత్సాహంగా, ''ఎక్కడయినా దాచారేమో?'' అన్నాడు.

''ఎందుకు దాయటం?'' లక్ష్మి ఆశ్చర్యంగా అంది.

''చెపుతాను...ఒక్కసారి...ఆయన గదిలో వెదికి చూడండి'' అన్నాడు వినోద్.

''మీవుద్దేశ్యం నాకర్థం కావడంలేదు, రామారావు...'' అనబోయాడు రామానుజరావు. అతని మాటల్లో కొద్దిగా కోపం వుందిగాని కన్పించనీయలేదు.

''ఆయాం సారీ...ఆయన్ని మేము శంకించటంలేదు. మా అనుమానం నిజమయితే హంతకుడు దగ్గరవుతాడు'' అన్నాడు వినోద్.

''మీ ఇష్టం...'' అంది లక్ష్మి.

''రాజు...నువ్వు వెళ్ళు'' అన్నాడు.

రాజు రెండు నిమిషాల్లో తిరిగివచ్చి పెదిమ విరిచాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ వినోద్ నిట్టూర్చి లేచినిలబడి ''థాంక్స్ మళ్ళీ కలుస్తాము...'' అని నడిచేడు బయటకు.

4

ఇద్దరు బయటికివచ్చి జీపు ఎక్కారు.

''రామానుజరావు విషయమేమిటి సార్. రామవరపు రామానుజరావు...'త్రిబుల్ ఆర్' '' అన్నాడు రాజు.

వినోద్ నవ్వి, ''హతుడే త్రిబుల్ ఆర్ వ్రాసివుంటే వాటికి బదులు పేరే వ్రాయవచ్చే? అదీగాక రామానుజరావుకు తిరుగులేని సాక్ష్యంవుంది. హత్య పది...పదకొండు గంటలమధ్య జరిగివుంటుందని గదా డాక్టర్ రిపోర్టు. కాని రామానుజరావు ఆ సమయాల్లో ఆ 'అగ్రి

కల్చరల్ సీడ్స్ అండ్ యింప్లిమెంట్సు సప్లయిస్టోర్సు' మానేజరుతోనే వున్నాడు ... నువ్వు ఆ కంపెనీకెళ్ళి మానేజర్ని కలుసుకు మాట్లాడు'' అన్నాడు వినోద్.

అంతలో జీపు స్టేషన్లోకి తిరిగింది.

ఇద్దరు జీప్ దిగి స్టేషన్లో కెళ్లారు.

ఓ కానిస్టేబుల్ గబగబా ఎదురొచ్చి ''సార్, కమీషనర్ గారినుంచి ఫోన్ వచ్చింది. మీరు లేరని చెప్పాను. వచ్చిన వెంటనే వున్నపళాన తక్షణం తనవద్దకు రమ్మని చెప్పారు'' అన్నాడు.

వినోద్ తలూపి, రాజుకు చెయ్యావలసిన కొన్ని ముఖ్యమయిన పనులు పురమాయించాడు.

''కమీషనర్ నన్ను పిలిపించేరంటే కారణం ముఖ్యమైనదై వుంటుంది. ఈలోపల నువ్వు తెల్సుకోవల్సిన విషయాలు చాలా వున్నాయి. రామారావు హత్యచేయబడ్డ ఆ వీధి మొదటనున్న కిళ్ళీకొట్టు కెళ్ళి వాకబు చెయ్యి... రామానుజరావు చెప్పిన ఆ కంపెనీకిగూడా వెళ్ళిరా.''

రాజు బయటకు వచ్చి మోటార్ బైక్ ఎక్కాడు.

వినోద్ ఆలోచిస్తున్నాడు!

ఈ హత్యలో ఏదో మర్మంవుంది. రామారావు యింటి నుండి రహస్యంగా బయల్దేరాడు. ఎవరకు కనపడకూడదనుకుని దగ్గరలోవున్న సినిమాహాలుకు వెళ్ళి, జనం ఎక్కువగా వుండే లోయర్ క్లాస్ టికెట్టు తీసుకున్నాడు. సినిమా విడిచాక సందుల్లోపడి వెళ్ళాడు. యింతవరకు తనూహించింది నిజమయివుంటుంది. కాని ఓ ప్రశ్న! అతను ఎక్కడకెళ్ళాలని రహస్యంగా ఆ సందులో బయలుదేరాడు? ఎందుకని వెళ్ళాడు?

వినోద్ ఆలోచిస్తున్నాడు! అతను చనిపోయిన వీధి

దగ్గరలో నే అతని గమ్యంవుందా? వులిక్కి పడ్డాడు వినోద్.

అవును...దగ్గరిలో వున్నది పోలీస్ స్టేషన్!! కరక్ట్...
అవును...అతను అక్కడికే ఎందుకు బయల్దేరి వుండడు?

వినోద్ ఆలోచనలు చకచక కదిలిపోతున్నాయి!!

5

'నేషనల్ అగ్రికల్చర్ సీడ్స్ అండ్ యింప్లిమెంట్సు సప్లయ్ కంపెనీ' నుండి బయటకు వచ్చి మోటారు బైక్ ఎక్కాడు సార్జంట్ రాజు.

పది నిమిషాల్లో రామారావు హత్య చేయబడిన వీధిలో కొచ్చాడు.

వీధి మొదట్లోని కిళ్ళీకొట్టు తెరిచే వుంది. ఎవరో యిద్దరు మనుషులు ఏవో కొనుక్కుంటున్నారు.

రాజు వాళ్ళు వెళ్ళేంతవరకు ఆగి కిళ్ళీకొట్టు ముందుకు మోటర్ బైక్‌ని పోనిచ్చి, దిగి స్టాండు వేశాడు.

కొట్టులోవున్న మనిషి రాజు డ్రస్ చూసి, పోలీసు మనిషే నేమో అనుకున్నాడుగాని భయపడలేదు.

రాజు అయిదు రూపాయల కాగితమందించి "గోల్డ్ ఫ్లేక్ సిగరెట్టు పాకెట్టొకటి, అగ్గిపెట్టి యియ్యి!" అన్నాడు.

కొట్టతను వాటితోపాటు మిగతా చిల్లర యిచ్చాడు. రాజు కొట్టుకానుకుని నిలబడి అక్కడే సిగరెట్ పాకెట్ ఓపెన్ చేసి ఓ సిగరెట్టు వెల్గించేడు.

తర్వాత కొట్టతని వేపు చూస్తూ "నీ పేరేమిటోయ్?" అన్నాడు.

"జంబులింగం సార్!" అన్నాడు చేతులు నలుపుకుంటూ.

"ఉదయం ఎన్ని గంటలకి కొట్టు తెరుస్తావ్!" అడి

గాడు రాజు.

"ఆరుగంట్లలోనే తెరుస్తానండి!" అన్నాడు జంబులింగం.

"రాత్రి ఎన్ని గంటలకి మూస్తావు?" రాజు అడిగాడు సిగరెట్టు మెల్లగా పీలుస్తూ.

"ఒకోసారి పదిన్నర... మరోసారి పదకొండు గంటలు కూడా అవుతుంటుంది..." అన్నాడు జంబులింగం వినయంగా!

"అద్సరే... నిన్నరాత్రి ఈ వీధిలో ఓ హాత్య జరిగిన విషయం నీకు తెల్సా?" అన్నాడు రాజు.

అప్పుడర్థమయింది జంబులింగానికి రాజు ప్రశ్న లెందుకడుగుతున్నాడో! "లేదండి... తెలీలేదే! ఎవరు చంపబడ్డారు?" అన్నాడాశ్చర్యంగా!

"నీకు అతను తెలిసుండడు. సరే, నిన్నరాత్రి ఎన్ని గంటలకి నువ్వు కొట్టుమూసి వెళ్ళిపోయావు?" అడిగాడు రాజు.

ఓ క్షణం ఆలోచించి "పావుతక్కువ పదకొండుకనుకుంటాను." అన్నాడు జంబులింగం.

రాజు వుత్సాహంగా చూశాడు. అతనిలో ఏదో ఆశ చిగురించింది.

"చూడు జంబులింగం! జాగ్రత్తగా ఆలోచించు. నిన్నరాత్రి సుమారు పదిన్నర పదకొండు గంటలమధ్య నీ కొట్టు ముందునించి ఎంతమంది మనుషులు వెళ్లారు..." అడిగాడు.

"పదిన్నర తర్వాత వీధిలోకెవ్వరూ వెళ్ళలేదు... కాని నేను కొట్టు కట్టేస్తుండగా ఓ మనిషి మీరన్న ఈ వీధిలోంచి... నా ఎదుటనుంచే వెళ్ళిపోయాడు గబగబా...

సిగరెట్టు తాగుతూ!''

రాజు గుండె స్పందించింది! మైగాడ్! అతనే అయుం టాడు హంతకుడు!!

రామారావు వెళ్ళిన సినిమా పదిన్నరకు విడిచేరు. పది రెండు లోపల హత్య జరిగింది. ఆ సమయాన ఇటునుంచి ఒక్కడే వచ్చాడని జంబులింగం అంటుకున్నాడు.

''...గుడ్. అతన్ని నువ్వు క్లియర్‌గా చూసావా? ఎలా వున్నాడతను?'' అడిగాడు.

''అతన్ని నేను పరీక్షగా చూడలేదు. ఓ మారుచూసి తల తిప్పుకున్నాను. అతను నల్లని బట్టలు వేసుకున్నాడు. నల్లని కోటు. హేటు పెట్టుకున్నాడు...చకచకా నడిచి వెళ్ళిపోయాడు.''

''అతను నిన్ను చూసాడా?'' అడిగాడు రాజు.

జంబులింగం ఆలోచించి...''ఏమో నేను కొట్టులోని లైటార్పి సర్దుతుండగా అతను వెళ్ళిపోయాడు. ఓసారి చూసి వూరుకున్నాను. అతను నన్ను చూసాడో, లేదో చెప్పలేను'' అన్నాడు.

''అతన్ని మళ్ళీ చూస్తే గుర్తుపట్టగలవా?''

జంబులింగం పెదిమవిరిచి ''మళ్ళీ ఆ బట్టల్లోనే చూస్తే గుర్తుపడతానేమో!'' అన్నాడు.

''సరే! అతనెటువైపు వెళ్లాడు?'' రాజు అడిగాడు.

''ఇదుగో ఇలా తిన్నంగా వెళ్ళిపోయాడు. అలా టర్న్ అయితే మైన్ రోడ్డే!'' అన్నాడు.

''థాంక్స్! చాలా ముఖ్యమయిన విషయాలు తెలియ జేశావు. నీ కెన్నడయినా అలాటి మనిషి మళ్ళీ తారస పడితే అతన్ని వున్నాడి యిల్లు తెల్సుకో...వెంటనే స్టేషన్‌కి వచ్చి తెలియచెయ్. యికవస్తాను'' అని రాజు

బయలుదేరాడు మోటర్ బైక్ మీద.

రాజా మెయిన్ రోడ్డులోకి రాగానే ఏం చేయటమా అని ఆలోచిస్తూ చుట్టూ చూశాడు. మరుక్షణం అతడి కళ్ళు మెరిసాయి. కారణం కొద్దిదూరంలో టాక్సీస్టాండు వుంది.

రాజా మోటర్ బైక్ ని అటు పోనిచ్చాడు. టాక్సీ స్టాండు ముందాపి, దిగాడు.

స్టాండులో నాల్గు టాక్సీలున్నాయి!

"ఈ స్టాండులో మొత్తం ఎన్ని టాక్సీలుంటాయి?" అడిగాడు రాజు ఓ టాక్సీ డ్రైవర్ ని.

"మొత్తం పది వుంటుంటాయి, సార్!" చెప్పాడా డ్రైవర్.

"నిన్న రాత్రి పదిన్నర...పదకొండు గంటల మధ్య ఎన్ని టాక్సీ లున్నాయి? వాటిల్లో ఎవరైనా ఎక్కారా?" అని అడిగాడు.

"నిన్న రాత్రిపదిన్నర...పదకొండు గంటల మధ్య మూడే టాక్సీలున్నాయి. నాదీ వుంది! నా టాక్సీలో ఓ మనిషి ఎక్కాడు. ఆ తర్వాత మిగతా రెండు టాక్సీల్లో ఎవరయినా ఎక్కారో, లేదో వాటి డ్రైవర్ల నడిగితే చెప్తారు!" అన్నాడా డ్రైవర్.

"నీ టాక్సీని నిన్న రాత్రి సరిగ్గా ఎన్నిగంటల కెక్కాడా మనిషి? అతనెలా వున్నాడు?" అన్నాడు రాజా.

"లాగ్ బుక్ చూసి చెప్తాను..." అని డ్రయివర్ జేబునుంచి తన లాగ్ బుక్ తీసాడు. అతనికి లాగ్ బుక్ లో వ్రాసే అలవాటున్నందుకు రాజు సంతోషించాడు.

"సరిగ్గా అయిదునిముషాల తక్కువ పదకొండు కెక్క

డోశాయన.''

"అతనెలా వున్నాడో చెప్పలేదు!'' అన్నాడు రాజా.

"నల్లనికోటు...నల్లని ప్యాంటు! ఫెల్టు హాటు!

రాజాగుండె మళ్ళీ స్పందించింది.

"అతనెక్కడ దిగాడు?'' ఆత్రంగా అడిగాడురాజా.

డ్రయివర్ ఆ వ్యక్తి యెక్కడ దిగిందీ చెప్పాడు. రాజా మళ్ళీ అతను కన్పిస్తే వెంటాడి వివరాలు తెలుసుకో మని చెప్పి, బయలుదేరాడు మోటర్ బైక్ మీద.

రెండు నిముషాల్లో బైక్‌ని నాల్గురోడ్ల జంక్షన్ మధ్య నాపాడు. అక్కడే దిగాడు హంతకుడు.

రోడ్లపై జనం రద్దీ విపరీతంగా వుంది. రాజా సందిగ్ధంలో పడ్డాడు. ఇన్ని రోడ్లలో ఏ రోడ్లో వెళ్ళాడు హంతకుడు? అతని గమ్యం యిక్కడేవుందా? ఊహూ... అలా అయుండదు. ఇక్కడున్నవన్నీ షాపులు.

రాజా ఆలోచిస్తూండి పోయాడు. ఆ ప్రక్కన మరో టాక్సీస్టాండు వుంది.

రాజా అటు బయలుదేరాడు. తనూహించింది నిజం అయితే హంతకుడు యిక్కడ మరో టాక్సీ ఎక్కివుండ వచ్చు. ఒకవేళ హంతకుడిక్కడ్నుంచి రోడ్డుమీదపోయే టాక్సీ యెక్కినా, లేక నడిచిపోయినా తన పరిశోధన కుంటుపడుతుంది...

రాజా ఆ టాక్సీస్టాండు కెళ్లి వాకబు చేశాడు.

ఆశ్చర్యం!

హంతకుడు అక్కడ టాక్సీఎక్కి మరోచోటదిగాడు!!

6

"కమాన్ మిస్టర్ వినోద్! టేక్ యువర్ సీట్'' అన్నారు కమీషనర్ అప్పుడే స్ప్రింగ్ డోర్స్ తోసుకుని,

లోనికొచ్చి సెల్యూట్ చేసిన వినోద్ ని నవ్వుతూ చూసి.

వినోద్ కుర్చీలో కూర్చుంటూ, పక్క కుర్చీలో కూర్చునున్న వ్యక్తిని పరీక్షగా చూశాడు.

"ఆయన మిస్టర్ జగత్ సింగ్! అతన్ని ఫ్యాక్టరీకి అధికారిగా నియమించింది ప్రభుత్వం......" అంటూ వినోద్ ని, జగత్ సింగ్ కి పరిచయం చేసాడు కమీషనర్.

"మీకు రామారావు హత్యకేసులో పూర్తివివరాలు తెలుపటానికే జగత్ సింగ్ గారు వచ్చేరు" అని జగత్ సింగ్ వేపు చూసి, "చెప్పండి" అన్నారు కమీషనర్.

జగత్ సింగ్ ఓమారు గొంతు సవరించుకొని—

"డియర్ ఇన్స్పెక్టర్! నేను చెప్పిందాన్ని బట్టి యే విషయము మీరే నిర్ణయించండి. కాని కేవలం అనుమానం మీదనే నేను మీకీ విషయాలు చెపుతున్నాను. మా ఫ్యాక్టరీ ఎటువంటిదో మీకు తెల్సు. మారణాయుధాలు కేవలం రక్షణదృష్ట్యా మారణాయుధాలు తయారు చేయబడే ఓ ప్రభుత్వ ఫ్యాక్టరీ అది. అదీ పూర్తిగాకాకుండా కొన్నిరకాల పార్ట్సుమాత్రమే తయారు చేయబడతాయి. సుమారు ఐదునెల్ల క్రితం 'విశ్వేంద్ర ప్రసూన' అనే ప్రఖ్యాత ఇంజనీరును మా ఫ్యాక్టరీకి పంపింది ప్రభుత్వం. ఆయన ఆటమిక్ రీసెర్చి సెంటర్లో ముఖ్యుడుకూడా. ప్రభుత్వాదేశం ప్రకారం ఆయన కొన్ని "డిజయిన్స్" తయారు చేశారు, మా ఫ్యాక్టరీ లాబ్ లో..." జగత్ సింగ్ ఆగి పైప్ తీసి వెల్గించుకున్నాడు.

"ఆయన చాలా కష్టపడి కొన్ని డిజయిన్స్ పూర్తి చేశారు. వాటిల్లో రెండు "వార్ టాంక్స్" మోడల్సు అతి విలువయినవి. తిరుగులేని మిషనరీతో నిర్మింపబడే టాంకు అవి. వాటిపేరు "ఎక్సబామ్!" విశ్వేంద్ర

ప్రసూన అతిలాఘవంతో వాటి డిజెయిన్స్ పూర్తిచేసారు అవి అతి దృఢమయినవి. ఈజీగాను వుంటాయి. వాటి మిషనరీ ఖర్చుగూడా తక్కువ.

అయితే ప్రభుత్వం ఈ విషయం రహస్యంగావుంచింది. ఇంచుమించు ఆ విషయం కొద్దిమంది ముఖ్యులకు తప్ప, మరెవరకూ తెలియదు.

అయితే ఓరోజు విశ్వేంద్రప్రసూన నాతో, తన చర్యలనెవరో గమనిస్తున్నట్లు అనుమానంగా వుందని అన్నారు. ఆయన వర్క్ చేస్తున్న రూమ్‌ను యెవరో పరికించేరని తనకనుమానంగా వుందని అన్నారు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఈ విషయం రహస్యంగా వుంచబడింది. ఐనా ఆయనకలాంటి అనుమానం రావటంలో అర్థం లేదన్పించింది... కాని'' ఆగాడు జగత్‌సింగ్.

''కాని...'' కుతూహలంగా అన్నాడు వినోద్.

''ఆ డిజెయిన్స్ నిన్నటి రోజు వుదయం మాయమయ్యాయి!!

''వ్వాట్...?''

''ఎస్...మిస్టర్ వినోద్. ఇంతలో రామారావుహత్య చేయబడ్డాడని తెల్సింది...నాలో మరుక్షణం అనుమానం బయలుదేరింది. విశ్వేంద్రప్రసూన ఈ హత్యకి, డిజైన్స్ మాయమవటానికి తప్పక సంబంధముందని అంటున్నారు'' అని ముగించేడు జగత్‌సింగ్.

''ఆ డిజయిన్స్ ఎలా పోయాయసలు?'' అడిగాడు వినోద్.

''ఆ 'డిజెయన్స్' ఆఫీస్‌రూంలో నా టేబిల్‌లాకర్లో దాచాను. అయితే నిన్నటిరోజు ఆఫీస్‌లోవుండగా నాకు ఫోను వచ్చింది. ఫలానాచోటుకు రమ్మని విశ్వేంద్ర

ప్రసూనగారు చావుబ్రతుకుల్లో వున్నారని ఫోన్ చేశా రెవరో. ఆశ్చర్యపోయి వెంటనే వెళ్ళాను. చూస్తే అక్కడ విశ్వేంద్ర ప్రసూనకోసం కాచుకుని వున్నారు. నాగురించి ఎవరో ఫోన్ చేస్తే వచ్చారట. ఇద్దరం ఆశ్చర్య పోయి అనుమానంతో తిరిగి వచ్చేము. అయితే కొంప మునిగింది. ఆఫీసుకి రాగానే బీరువాలు, లాకర్సుకి సంబం ధించిన తాళాలు నా టేబిలుమీద వుంచుకోవటం అల వాటు. అదే ముంచింది కొంప'' అన్నాడు జగత్ సింగ్.

వినోద్ తలవూపాడు.

"అర్థమయింది. మీకా అలవాటుందని ఎవరికో బాగా తెల్సుండాలి... బైదిబై ఫాక్టరీలోకి కొత్తవాళ్ళు రావ టానికి అవకాశముందా?''

"మీకు తెల్సుగా, ఈలాంటి ఫాక్టరీలలో సెక్యూ రిటీ ఎంత స్ట్రిక్టుగా వుంటుందో. అయితే లోపలంత గా వుండదు. మా అనుమానం ప్రకారం రామారావుని శత్రు వులు లోబర్చుకుని... తర్వాత హత్యచేసుంటారని...''

"మీకెవరో ఫోన్ చేస్తే అనుమానం రాలేదా?''

"అనుమానంరాని విధంగా ఫోన్లో చెప్పారు.''

"మీ రూంకు ఎవరు ఎక్కువగా వస్తుంటారు?'' అడి గాడు వినోద్.

"చాలామందివస్తుంటారు... నా సెక్రటరీ జీవానంద్. యింకా యింజనీర్స్. ఫాక్టరీకి సంబంధించిన క్లర్క్. వస్తూనే వుంటారు.''

"మీ ఫ్యాక్టరీలోని మిగతా ఆఫీసర్లు, క్లర్కుల పేర్లు చెప్తారా?'' అడిగాడు వినోద్.

జగత్ సింగ్ అలాగే చెప్పాడు.

వినోద్ ఆలోచిస్తుండిపోయాడు. 'ట్రిబుల్ ఆర్'

వచ్చిన పేరు ఒక్కటీ లేదు. కొన్ని పేర్లలో రెండు అర్లు, మాత్రమే వచ్చాయి. అతని ఆలోచనలు వేరే దారి మళ్ళాయి. ఆ 'డాంగ' జగత్ సింగే ఎందుకు కాకూడదు? కొన్ని విషయాలు ఆ అనుమానానికి అనుకూలంగా వున్నాయి. జగత్ సింగు నెవరో ఫోన్ చేసి పిల్చేరు. కాని విశ్వేంద్ర ప్రసూన నెందుకు పిలుస్తారు? వారికి అడ్డు జగత్ సింగు!... కాని విశ్వేంద్ర ప్రసూన ఎందుకు? తనకు ఎలిబీ సృష్టించుకున్నాడు జగత్ సింగ్.

వినోద్ మరికొన్ని వివరాలడిగాక, జగత్ సింగు కమిషనర్‌తో చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

అతను ద్వారం దాటుతుండగా ఫోన్ మ్రోగింది.

ఫోనందుకుని ''నీకు'' అని అందించేడు కమీషనర్.

''ఎస్...రాజు. మాటర్ ఏమిటి?'' అన్నాడు వినోద్.

''వాట్ సార్! యింకా మేటరేమిటి? ఏకంగా హంతకుడే దొరికితే!'' అట్నుంచి రాజు కంఠం ఆత్రుతగా పల్కింది.

''వ్వాట్. ఎవరు?'' షాక్ తింటూ అడిగేడు.

''జగత్ సింగు!! అఫ్ కోర్స్, అతను చేయలేదు. చేయించాడు!''

''డిడ్ యు రియల్లీ నో యిట్?'' సంభ్రమాశ్చర్యాల్ని అణుచుకుంటూ అన్నాను.

''ఎస్. పర్‌ఫెక్ట్లీ'' రాజు గొంతు స్థిరంగా వుంది.

''క్షణంలో అక్కడుంటాను'' అని రిసీవర్ రెస్ట్ మీదుంచాడు వినోద్.

''ఏమిటి విశేషం?'' కమీషనర్ కుతూహలంగా అడిగాడు.

వినోద్ ఏదో చెప్పబోతుండగా మళ్ళీ ఫోన్ మ్రోగింది.

కమీషనర్ రిసీవరందుకుని "హలో!" అన్నాడు.

"సర్. అయామ్ ది సెక్రటరీ ఆఫ్ జగత్ సింగ్. యిక్కడ ఒక వర్కర్ యిప్పుడే నా వద్దకు వచ్చేడు. నిన్న సాయంత్రం రామారావు ఏదో హోటల్లో వుండగా ఎవరో 'యిద్దరు వ్యక్తులు' అతని గురించి ఏదో మాట్లాడు కుంటుంటే తను విన్నానని అంటున్నాడు. ఈ వర్కర్ని మీ హెడ్ క్వార్టర్స్‌కు పంపుతున్నాను. జగత్ సింగ్ గారక్కడే వున్నారా?" అటునుంచి సెక్రటరీ జీవానంద్ గొంతు విన్పించింది.

"ఆయన యిప్పుడే వెళ్ళిపోయారు. ఆ వర్కర్ని వెంటనే పంపించండి" అని రిసీవర్ పెట్టేశాడు కమీషనర్.

"వినోద్. ఎవరో వర్కరు మనకేదో క్లూ యివ్వబోతున్నాడు. బైదిబై నీ పరిశోధన వివరాలు చెప్పు!" అన్నాడు.

"సర్. రామారావు ఒంటరి. అయ్‌మీన్, అతని తరఫున బంధువులెవరూ లేరు. ఓ రోజు అతని కొడుకు మాయమయ్యేడు. అతను వెతకటానికి వెళ్ళగా, అతని కంటే అతని కొడుకు ముందు యింటికి వచ్చేడు. తర్వాత నుంచే అతను ఏదో ఆలోచిస్తూండేవాడట.

నా అనుమానం ప్రకారం రామారావు నెవరో లోబర్చుకునుంటారు. హత్య జరిగిన నాటి సాయంత్రం రామారావు ఎవరికంటా పడకుండా వుండటానికి ప్రయత్నించేడు. సినిమాకు వెళ్ళాడు. లోయర్ టిక్కెట్టులో కూర్చున్నాడు. సినిమా వదిలాక సందులవెంట పడ్డాడు.

నిజానికతని యింటి కటుదారే కాదు! కాని అతనలా రావటానికి అంతరార్థ మేమిటి? నేను వూహిస్తున్నదాన్ని

బట్టి అతను పోలీస్ స్టేషన్‌కి ప్రయాణమయ్యాడని!'' ఆగాడు వినోద్.

యింతలో టెలిఫోన్ మ్రోగింది. కమీషనర్ రిసీవ రందుకున్నాడు.

రెండు నిమిషాలు మాట్లాడి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

''యిటీజ్ ఫెంటాస్టిక్! టూ టౌన్ పోలీస్ యిన్స్పెక్టరు ఫోన్ చేస్తున్నాడు. రోడ్డుమీద పోతున్న ఓ మనిషిని ఓ కారు గుద్దేసిందట. నెంబరెవరూ చూడలేదు. అలా పోతున్న జగత్‌సింగు, హంతుడు తన వర్కర్గని గుర్తించి ఫోన్ చేయిస్తున్నాడుట!!!''

7

జీపు స్టేషన్ ముందాగింది!!

ఇన్స్పెక్టర్ వినోద్ కిందకు దిగి చకచక లోనికి నడిచేడు.

''కమాన్ రాజా! నీవు వెళ్ళినదగ్గరనుంచి జరిగింది క్లుప్తంగా చెప్పు! జగత్ సింగునే హంతకుడిగా ఎలా నిర్ణయించావు?'' అన్నాడు సిగరెట్ తీసి వెలిగిస్తూ.

రాజా గొంతు సవరించుకుని తాను కిళ్ళీకొట్టు దగ్గర నుంచి జరిపిన పరిశోధనా వివరాలు అన్నీ చెప్పి—

''సార్. చివరి టాక్సీ ఎక్కి హంతకుడు ఎక్కడ దిగాడో తెల్సా? జగత్‌సింగు బంగళాకి దగ్గరలో! జగత్ సింగు బంగళా దగ్గరకు పోవటం టాక్సీవాడు స్పష్టంగా చూసానని అంటున్నాడు. అంతేకాదు, జగత్‌సింగు బంగళా వాచ్‌మన్ అలాంటి మనిషి యింట్లోకి వెళ్లాడని, పది నిముషాలు గడిపి బయటకొచ్చాడని చెప్పాడు.

హంతకుడు ఐమాన్ హత్య చేయించినవాడు జగత్ సింగే!! మనం ఈ సాక్ష్యాలతో డైరక్టుగా అతన్నరస్ట్

చేద్దాం. అసలు విషయం అప్పుడు కక్కుతాడు.''
అన్నాడు వుత్సాహంగా.

''కేవలం ఈ సాక్ష్యాలు చూసి జగత్ సింగుని నువ్వు 'దొంగ'గా నిర్ణయించావన్నమాట।'' అన్నాడు వినోద్ నవ్వుతూ.

విచిత్రంగా చూసాడు రాజు. వినోద్ తనకు తెల్సిన వివరాలు చెప్పాడు.

''అయితే రామారావును జగత్ సింగు ఎందుకు చంపించాడో నువ్వే చెప్పు!'' అన్నాడు వినోద్.

''యస్ సర్. జగత్ సింగు ముందు రామారావును లోబర్చుకుని అతనిద్వారా తన పని పూర్తి చేసుకుందామనుకున్నాడు. ప్లాన్ ప్రకారం విశ్వేంద్రప్రసూనని ఫోన్ లో తన మనిషి చేత పిలిపించాడు. తన నెవరో ఫోన్ లో పిలిచినట్టు నటించి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. విశ్వేంద్రప్రసూన మంచి సాక్ష్యం వుంటాడు. రామారావు ఆ సమయంలో వెళ్ళి ఆ 'డిజయిన్స్' దొంగిలించాడు. తర్వాత యింకేముంది? తనకి రామారావు ప్రమాదం ఎప్పటికయినా వుంటుందని చంపించేడు'' అన్నాడు.

వినోద్ మెల్లగా నవ్వాడు!

''దొరికిన సాక్ష్యాలనుబట్టి నీ వూహలు సమంజసంగా వున్నాయి. కాని ఓ విషయం నువ్వాలోచించలేదు. హంతకుడు తన వునికి అంత మూర్ఖంగా ఎందుకు బయట పెట్టుకుంటాడు? ప్రతీసారి టాక్సీస్టాండులోని టాక్సీలో ఎందుకు ఎక్కాడు? దాని వలన తన వునికి బయల్పడే అవకాశముందని అతను అనుకోలేదా?'' వినోద్ సిగరెట్ లాస్ట్ పఫ్ లాగుతూ అన్నాడు.

''సార్ అదలావుంచి విశ్వేంద్రప్రసూన ఆ డిజయిన్స్

తిరిగి తయారు చెయ్యలేడా?'' అన్నాడు రాజు.

''అఫ్ కోర్స్. కాని మనవద్ద వున్న అస్త్రం శత్రువుల వద్దకూడా వున్నపుడు దాని విలువేముంది? బైదిబై జగత్ సింగు హంతకుడు కాదేమో?'' అన్నాడు.

రాజు తెల్లబోయాడు.

''సరే. నేను కమీషనర్ గారివద్ద కెళ్ళిందగ్గరనుంచి జరిగిందంతా మళ్ళీ చెప్తాను. హంతకుడు దొరుకుతాడేమో ఆలోచించు'' అని మళ్ళీ అంతా చెప్పాడు.

రాజు చకచక ఆలోచిస్తున్నాడు. హంతకుడెవరు? హంతకుడెవరో దగ్గరిలో వున్నాడు. అతడెవరో వినోద్ కు తెలిసేవుండాలి! లేపోతే యిలా అనడు. ఎవరు?

వున్నట్టుండి చటుక్కున లేచి నిల్చున్నాడు. అతని కళ్ళు వెలుగుతున్నయ్.

''మైగాడ్! తెల్సిపోయింది!!'' అన్నాడు.

8

ఆ యింటినుండి అతను బయటకొచ్చాడు. చుట్టూ ఓ మారు దీర్ఘంగా పరిశీలించాడు.

తర్వాత చకచక నడవసాగాడు.

కొద్ది దూరం నడిచి ఓ టాక్సీ ఎక్కాడు. టాక్సీ బయలుదేరింది.

టాక్సీ వందగజాలు ముందుకు పోయాక ఓ చీకటి మూలనుంచి ఓ మోటర్ బైక్ బయలుదేరింది వెనుక.

దానిపై యిద్దరు వ్యక్తులున్నారు. నడుపుతున్నవాడు రాజు. వెనుక వినోద్ కూర్చునున్నాడు.

''రాజూ! జాగ్రత్తగా నేన్చెప్పింది గుర్తుంచుకొని చెయ్!'' అన్నాడు వినోద్. రాజు తలవూపాడు.

ఆ వ్యక్తి టాక్సీ ఓచోట ఆపి దిగి కాలినడకన బయలు

దేరాడు.

అతను చక చక నడుస్తున్నాడు. వుండి వుండి వెనక్కి చూస్తున్నాడు.

అతనలా చూసినపుడల్లా రాజా, వినోద్ చీకట్లోకి తప్పుకుంటున్నారు.

అతను ఓ చిన్న వీధిలోకి తిరిగాడు. ఆ వీధిలో యిళ్ళు ఒకదానిపై ఒకటి వున్నాయి.

రోడ్డుమీద గోతిలో పడుకున్న ఓ కుక్క వూసుపోనట్టు అపుడపుడు అరున్నొక్క రాగంలో ఏడుస్తోంది.

అతనవేం పట్టించుకోనట్లు నడుస్తూ ఓ యింటిముందాగాడు. చుట్టు ఓమారు చూసి, ఫెన్సింగ్ గేటు తెర్చుకుని లోని కెళ్ళిపోయాడు.

"రాజా! చూసావుగా. హ్యారియప్! పోలీసులకి ఫోన్ చేసి ఎంత త్వరలో వస్తావో మరి. జాగర్త. యిక్కడ పరుగెత్తక! కుక్కలు పట్టుకుంటాయి!"

"అలాగే. మీరు జాగ్రత్త" రాజా ముందుకు కదిలి పోయాడు.

వినోద్ గోడవార్న నడుస్తూ, యింటిద్వారం వద్దకు వెళ్లాడు. మెల్లగా తలుపులులోనీ చూసాడు. తెర్చిలో లేదు. ఓ క్షణం ఆలోచించి చకచక యింటి వెనుకకు నడిచాడు. వాటర్ పైప్ కనుపించింది.

వినోద్ వాటర్ పైప్ పట్టుకు ఎగ్రాకటం మొదలు పెట్టాడు. రెండు నిమిషాల్లో ఎక్కి బాల్కనీలోకి దిగేడు. అక్కడనుండి కిందకు మెట్లు కనుపించేయి. వినోద్ జేబులోంచి రివాల్వర్ తీశాడు. వెలుగు క్రింద గది తలుపుల సందునుండి గీతలా వస్తూ కన్పించింది.

వినోద్ నవ్వుకుని మరో జేబునుండి మినీసైజ్ టేప్.

రికార్డర్ తీసి తలుపులవద్దకు వెళ్ళాడు. లోనుండి మాటలు మెల్లగా విన్పిస్తున్నాయి.

వినోద్ చెవి ఆన్చి, టేప్ రికార్డర్ ఆన్ చేసాడు.

"గదాధర్! కమాన్...యిందు."

వినోద్ సందులోంచి మెల్లగా చూసాడు. గది మధ్య చిన్న టేబిలు వుంది. దాని వెనుక తాము వెంటాడిన వ్యక్తి కుర్చీలో కూర్చుని కనుపించాడు. అతని ముందు టేబిలు కిటువైపు యిద్దరు మనుష్యులు నిలబడున్నారు. అవతారాలని బట్టి ఆ యిద్దరు కిరాయి గుండాలని గ్రహించాడు వినోద్. వారిలోనే రామారావును చంపిన మనిషి గూడా వుండివుంటాడని గ్రహించాడు.

ఆ వ్యక్తి జేబునుండి ఓ డబ్బుకట్ట తీసిపడేసాడు బల్ల మీద. గదాధర్ అన్న గుండా, ఆ డబ్బు కట్ట అందుకున్నాడు.

"మహమ్మద్ ఇది నీకు" అని మరో డబ్బుకట్ట తీసిచ్చేడు. మహమ్మదు అది అందుకుని జేబులో దాచుకున్నాడు.

"బైదిబై. గదాధర్ ఆ వర్కర్‌ని కారుతో తుదముట్టిస్తున్నపుడు నిన్నెవరయినా చూసేరా" కుర్చీలోని వ్యక్తి కాళ్ళు విలాసంగా వూపుతూ అన్నాడు.

"నో. కన్నుమూసి తెర్చేలోగా జరిగిందంతా! అయినా ఆ కారు మనిగూడా కాదుగా? పైగా నేను మారు వేషంలో వున్నానాయె!" అన్నాడు గదాధర్.

"వెరీ గుడ్. మన ప్లాన్ ఫలించింది. బ్రహ్మదేముడు గూడా నేనే ఆ డిజయిన్స్ తీసేనని తెల్సుకోలేడు. పైగా ఆధారాలు నేరం మరొకరిమీదకు పోయేట్టున్నాయి" అంటూ అతను జేబునుండి ఓ పొడవాటి

ఎరుపురంగు కవరు తీసాడు. అతని ముఖంలో పిచ్చి ఆనందం.

"వరేయ్! యిదిగోరా! ధనలక్ష్మి. దీని విలువ ఎంతో తెల్సా? డబ్బు కట్టల్లో స్నానం చేయవచ్చు. యివే ఆ 'డిజెయిన్స్'. బైదిబై మీరు సాధ్యమయినంతవరకు వీధుల్లో తిరగొద్దు కొన్నాళ్ళపాటు. మహమ్మదు నువ్వు రామారావును హత్యచేసిన వీధి కసలే వెళ్ళక" అతను ఏదో యింకా అనకముందే,

"మీరు కలుగులో ఎలుకల్లా ఏ కన్నాల్లో దాక్కుంటే పోలీసులు పిల్లుల వాసన పసిగట్టారు మిస్టర్ జీవానంద్!" అంటూ రివాల్వర్ తో తాపీగా తలుపులు తోసుకొని లోని కొచ్చాడు వినోద్.

9

ముగ్గురు అదిరిపడి చూసి, దిష్టిబొమ్మల్లా వుండిపోయారు.

"అలా గుంటనక్కల్లా చూడక ముందు చేతులెత్తండి!" వినోద్ కఠినంగా హెచ్చరించాడు.

ముగ్గురు మవునంగా చేతులెత్తారు!

వినోద్ నవ్వి, టేబిలుమీదున్న కవరు తీసుకుని తిరిగి తలుపులవద్దకు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

"జీవానంద్! నీవు జగత్ సింగ్ సెక్రటరీ అయివుండీ, బాగానే నాటకం ఆడావు! కాని బెడిసికొట్టింది నీ తెలివి!" అన్నాడు వినోద్ పరిహాసంగా.

మహమ్మదు, గదాధర్ లు గుర్రుగా చూస్తున్నారు. సెక్రటరీ జీవానందం మాత్రం షాక్ నుండి యింకా తేరుకో లేదు. తనెలా బైటపడ్డాడా అన్న ప్రశ్న బుర్రని చెద పురుగులా దొల్చసాగింది.

"నీకు బ్రతుకుమీద ఆశ లేదా? నువ్వు మమ్మల్ని పట్టు

కున్నానంటున్నావుగాని, అది వట్టి భ్రమ!" రౌద్రంగా అన్నాడు గదాధర్!

వినోద్ పరిహాసంగా చూసాడు.

"వరేయ్! గద సైతలేని నీకు యింత పౌరుషమా!" అన్నాడు.

అదే సమయంలో ఇన్స్పెక్టర్ మెడమీద మెల్లగా తగిలింది ఏదో.

"ఇన్స్పెక్టర్! కిక్కురుమనకుండా పిస్తోలు క్రింద పడేయి!" వెనుకనుంచి మాటలు విన్పించాయి.

జీవానంద్ నవ్వుతూ, "సుభాష్!!" అన్నాడు. మహ్మద్, గదాధర్ పకపక నవ్వారు.

వినోద్ 'డామిట్' అనుకుంటూ పిస్తోలు పడేసాడు. వెనుకనున్న వ్యక్తి ముందుకు వచ్చాడు.

"ఓహో, నీకు మరో మనిషి వున్నాడా?" వినోద్ తాపీగా అన్నాడు. తను పట్టుబడిపోయేనని అతనికి బాధగాలేదు. కాని ఐదు నిముషాలు వాళ్ళనాపాలి! ఈ లోపల రాజు వచ్చేస్తాడు...అందుకే అతను తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

"పటవ్...గదాధర్ వాడిజేబులోని కవరు లాక్కో. మనం తొందరగా వుడాయించాలి" అన్నాడు జీవానంద్.

గదాధర్, వినోద్ ముందుకు వచ్చేడు. ఆ క్షణంలో అతను రివాల్వర్ పట్టుకున్న సుభాష్‌కి అడ్డమయ్యేడు.

వినోద్ అది గమనించి బలంగా రెండు చేతుల్తో పట్టి సుభాష్‌మీదకు విసిరేసాడు గదాధర్‌ని! ఇద్దరు దబ్బున పడ్డారు.

ఉత్సాహంగా విజృంభించేడు వినోద్. మీదకొస్తోన్న మహ్మద్ ముక్కు బద్దలయ్యేటు కొట్టాడు. మహ్మద్

కళ్ళముందు పదిలైట్లు కన్పించేయి.

లేవబోతున్న ఆ యిద్దర్నీ ఓ తాపుతన్ని, పిస్తోలు వేపు పరుగెత్తుతున్న జీవానంద్ మక్కాలిరిగేట్టు ఓ తాపు తన్నాడు బూట్ కాలితో. జీవానంద్ అక్కడే కూల బడ్డాడు.

కాని యీ లోపల మహ్మద్ తయారుగా లేచి వినోద్ ని బలంగా తన్నాడు. అతను నేలపై బడ్డాడు.

గదాధర్, మహ్మద్, సుభాష్లు ఒకేసారి వినోద్ మీదకు దూకారు. అతను చటుక్కున పక్కకు తప్పు కోటంతో గోడకు కొట్టుకున్నారు ముగ్గురూ. వారు లేవక ముందే బూట్ కాళ్ళతో వాళ్ళ వీపులు డప్పుల్లా మోగించేడు.

"హాండ్సప్" అని వినిపించింది.

జీవానంద్ ఓచేత్తో నడుము, మరోచేత్తో పిస్తోలు పట్టుకు కన్పించాడు.

అంతలో "ఢన్" మన్న శబ్దంతో పాటు, అతని చేతిలో పిస్తోలెగిరిపోవటమే కాక, రాజు పిస్తోలుతో తాపీగా లోపలకు వచ్చాడు.

వినోద్ వెళ్ళి నేలమీద పడిన రెండు పిస్తోళ్ళు యేరి రెండు చేతుల్లో పట్టుకున్నాడు.

"వాట్ సర్...వీళ్ళ అవయవాలు కొంచెం లూజ్ చేసినట్టున్నారు?" రాజు నవ్వుతూ అన్నాడు.

అంతలో బయట వాహనాలాగిన ధ్వని వినవచ్చింది. క్షణంలో ఆ యిల్లు పోలీసులతో నిండిపోయింది.

కమీషనర్, జగత్ సింగుగూడా లోనికి వచ్చేరు.

"మైగాడ్! అన్ బిలీవబుల్...మిస్టర్ జీవానంద్" అన్నాడు జగత్ సింగు.

"అవును. తన పదవినెలా నిర్వహించాలో అతనికి తెలియదు. అందుకే యిలాంటిదారుల్లోకి దిగాడు" అన్నాడు వినోద్ జగత్ సింగుకు కవర్ అందిస్తూ.

"రామారావును చంపించిందితనేనా?"

"అవును, అన్నీ యితనే ప్లాన్ వేశాడు! ముందు రామారావును లోబర్చుకుని అతనిద్వారా సాధిద్దామను కున్నాడు. నా వ్యూహ ప్రకారం రామారావు వీళ్ళకు లొంగినట్టే నటించి, ఓరోజు రాత్రి రహస్యంగా పోలీస్ స్టేషన్ కు బయలుదేరాడు. ఐతే మహ్మద్ అతన్ని కని పెట్టుకువుండి, అతని వ్యూహం గ్రహించి, చంపేసాడు.

మహ్మద్ తెలివయినవాడు. అమోఘమయిన ప్లాన్ వేసాడు. పోలీసులకి తన ఆచూకీ సులువుగా తెల్సేట్లు టాక్సీస్టాండుల్లోని టాక్సీలెక్కుతూ చివరకు జగత్ సింగ్ యింటివద్ద దిగి, ఆయనింట్లోకి వెళ్ళి, ఓ పావుగంట యే వారో నక్కివచ్చేసాడు. దాంతో నేరం ఆయన మీదకు పోయే అవకాశముంది.

ఆ మర్నాడు జీవానంద్ తెలివిగా 'డిజైయిన్స్' దొంగిలించాడు తనే. అక్కడకూడా జగత్ సింగ్ మీదకు అనుమానాలు పోతాయి. నిజంగా అతడి ప్లాన్ అమోఘ మైంది" అన్నాడు వినోద్.

"మరి, ఆ కారు ఆక్సిడెంట్లో హాత్య చెయ్యాబడ్డ 'వర్కరు' మాటేవిటి?" అడిగాడు జగత్ సింగు.

వినోద్ నవ్వాడు.

"రామారావు హాత్య జరిగిన సాయంత్రం అతను ఏదో హోటల్లో వుండగా అతన్ని కన్పెడ్తూ జీవానంద్ అను చరులు ఈ ముగ్గురిలో యిద్దరు వుండివుంటారు. రామా రావు రహస్యంగా తిరగటంచూసి వీళ్ళుముందే గ్రహించి

వుంటారు. వారిద్దరూ రామారావు గురించి ఏదో మాట్లాడుతుంటే అక్కడేవున్న ఆ 'వర్కరు' విని వుంటాడు. అందుకే రామారావు హత్య చెయ్యబడ్డాడని మర్నాడు తెలియగానే ఆ యిద్దరిగురించి చెపుదామనుకున్నాడు'' అన్నాడు.

''అఫ్‌కోర్స్, దీనిలో జీవానంద్ ననుమానించడానికి ఏమిలేదే? అతనే అని ఎలా గ్రహించారు?'' అన్నాడు కమీషనర్ ఆశ్చర్యంగా!

''నథింగ్ సర్! అతనే తన్ను పట్టిచ్చుకున్నాడు. ఆ వర్కరు తను చూసింది చెప్పటానికి సెక్రటరీ జీవానంద్ వద్దకు వెళ్ళాడు. అప్పుడు జగత్‌సింగుగారు హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో మనతో మాట్లాడుతున్నారు. ఆ వర్కరు తన అనుచరులను చూసేడని హంతకుడికి తెల్సే అవకాశం లేదుకదా! జగత్‌సింగు వెళ్ళాక మనకి ఫోన్ వచ్చింది. తర్వాత తన అనుచరుడి కెవడికో ఫోన్ చేసుంటాడు వర్కర్ని చంపేయమని. గదాధర్ అలాగే చేశాడు. వర్కరు ఒక సాక్ష్యమని మన తర్వాత సెక్రటరీకొక్కడికే తెలుసు. అందుకే అతన్నే అనుమానించాను' వినోద్ అన్నాడు.

ఈలోపల సార్జంట్ రాజు, జీవానంద్, సుభాష్, గదాధర్, మహ్మద్‌ల చేతులకు బేడీలు బిగించాడు.

—:ఐపోయింది:—